

ನೀನೇ ಅಲ್ಪಾ ನನ್ನನ್ನ ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದು? ಭಾಮ ಅವನಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾವು ಅಂದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಇದು ಸಲಿಸಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಅವಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೀರಿ ಪ್ರೀತಿ ಅನ್ನುವುದು ಬಲವಾಗಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಿತಿಮೀರಿ ತಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವೆಂಕಟೇಶನ ಪ್ರೀತಿ ತನಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯದೇನಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನು. ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ಅವನ ಸ್ವಭಾವ. ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರಬೇಕಾದ ಗಂಡಸಿಗೆ ಈ ಆತಂಕ ಸಹಜವೇ ಇರಬಹುದೇ? ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಭಾಮ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದಳು.

'ಮನೇಲಿ ಹೇಳ್ತೀಯೋಣ ಕಣೋ. ಒಪ್ಪಿದ್ದೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಆಗ್ತೀಯೋಣ. ಮೆಚಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಿದೀವಿ. ಯಾರಿಗೂ ಹೆದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನಾವು...'

'ಓಡಿ ಹೋಗೋದಾ?' ವೆಂಕಟೇಶನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಬಸಿಯತೊಡಗಿತು.

'ಪೆದ್ದ, ಓಡಿ ಹೋಗೋದು ಅಂದ್ರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಓಡಿ ಹೋಗೋದು ಅಂತಲ್ಲ. ಲೋಕಾರೂಢಿ ಮಾತು ಅದು. ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ...'

'ಬದುಕೋಕೆ ಏನಾದೋದು? ಗಾಳಿ ಕುಡ್ಕೊಂಡು ಬದುಕೋಕಾಗುತ್ತಾ?'

'ದಾರಿ ಹುಡುಕೋಬೇಕಪ್ಪಾ. ಏನೋ ಒಂದು ಸಿಗುತ್ತೆ...'

'ಈಗ್ಲೇ ನಮ್ಮನೆಯೋರು ಅರ್ಧ ಸತ್ತಿದಾರೆ. ನಾನು ಹೀಗೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ ವಿಷ ಕುಡಿದು ಸತ್ತೇ ಹೋಗ್ತಾರೋನೋ...'

'ಮೊದಲೇ ಇದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಿತ್ತುಲ್ಲಾ? ಹೋಗ್ಗಿ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನಿಂಗ್. ನನ್ನ ದಾರಿ ನಂಗ್...'

'ನೋಡಿದ್ದಾ, ನೋಡಿದ್ದಾ, ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಿದ್ದೆ ನೀನು. ನೀನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರೆ ವಿಷ ಕುಡೀತೀನಿ ನಾನು...'

'ಹಾಗೂ ಅಂತಿ, ಹೀಗೂ ಅಂತಿ. ನಿನ್ನಂತೋನನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂಡ್ರೆ ಏಗೋದು ಸುಲಭ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೀಯಾ?'

'ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ಧೈರ್ಯ ಮಾಡ್ಬಿಡೋಣ...'

'ಪ್ರಾಮಿಸ್?'

'ಪ್ರಾಮಿಸ್.'

ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಮುಗಿದು, ಪರಿಕ್ಷೆಗೂ ಮುನ್ನ ದೊರಕಿದ ಕಾಲಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿದೆ ಬಣಗುಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲೇಜು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಏಕಾಂತ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಒಳಗೊಳಗೇ ಆತಂಕವಿದೆ, ತಲ್ಲಣವಿದೆ, ಅದನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ಮಾರ್ದವಭಾವ ಮೈಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

'ಅಪ್ಪಾ, ನಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಆಗೋರನ್ನ ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ನೀನು ವಿರೋಧ ಮಾಡ್ತೀಯಾ?' ಪರಿಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನದ ನಂತರ ಒಂದು ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟದ ಮೇಜಿನ ಮುಂದೆ ಮೂವರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಚಿದಾನಂದನೊಡನೆ ಕೇಳಿದಳು ಭಾಮ. ಇತ್ತೀಚಿನ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಗಳು ಹೀಗೆ ಲಘುವಾಗಿ ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇ ಕಡಿಮೆ. ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆ. ಪರಿಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ನಂತರದ ಹಗುರದ ಮನೋಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗಳು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಚಿದಾನಂದನ ಊಹೆ.

'ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಂಗ್ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಲ್ಲ ಕಣೇ. ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ನಿಂಗ್ ಇಷ್ಟವಾದೋರ ಜೊತೆನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು...'

'ಸತ್ಯ?'

'ಹೂಂ ಮತ್ತೆ. ನಿಂಗ್ ಇಷ್ಟವಾಗ್ಗಿರೋರ ಜೊತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೇನೇ? ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇಷ್ಟ ಆಗ್ತೀಕು...'

'ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಇಷ್ಟ ಆದ್ರೆ ನೀನು ಒಪ್ಪೀಯಾ?'

'ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಆದ್ರೆ ನಂಗೂ ಇಷ್ಟ', ಅಪ್ಪನ ತಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಚಮಚ ತುಪ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಬಿತ್ತು.

'ಏ, ಸಾಕು ಕಣೇ. ಈಗಾಗ್ಗೆ ದಪ್ಪ ಆಗಿದೀನಿ...'

'ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಖುಷಿ ಆಯ್ತು ಅಪ್ಪಾ, ಅದಕ್ಕೇ.'

'ಸರಿ ಸರಿ, ಊಟ ಮಾಡು. ಈಗ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಮದುವೆ ಮಾತು? ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾಲ ಉಂಟು.'

'ಅಪ್ಪಾ, ರಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದ್ರೂ ಟೂರ್ ಹೋಗೋಣ್ತಾ ಒಂದು ವಾರ?'

'ಇಯರ್ ಎಂಡ್ ಕಳೆಲಿ ಮಗನೇ'

'ಹಾಗಿದ್ದೆ ನಾನು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಕೆಕೊಂಡ್ಕೊಳ್ಳೋಕು...'

ಭಾರ್ಗವನ ಮಧ್ಯಪ್ರವೇಶದಿಂದ ವಿಷಯಾಂತರವಾಯ್ತು ಎಂದು ಭಾಮನಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿ. ಆಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಆಡಿ ನಿರಾಳವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವಳ ಇಚ್ಛೆ. ಗೆಳೆಯನೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಣೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ವೆಂಕಟೇಶ. ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಂಬೇಕು, ಅಪ್ಪನೊಡನೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಹುಡುಗಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭ ಬಿಟ್ಟರೆ ಪುರುಸೊತ್ತಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಮುಂದಿನ ಭಾನುವಾರದವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕು. ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾನು ಈಗ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ?

ಊಟ ಮೊಸರನ್ನದ ಕೊನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎನ್ನುವಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು ಭಾಮ.

'ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಒಬ್ಬನ್ನ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದೀನಿ. ನೀನು ಹೂಂ ಅಂದ್ರೆ...'

ಚಿದಾನಂದನ ಕೈಲ್ಲಿದ್ದ ತುತ್ತು ಜಾರಿ ತಟ್ಟಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

'ತಮಾಷೆ ಮಾಡ್ತೀಯೇನೇ?' ಕೇಳಿದ ಚಿದಾನಂದ.

'ಇಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ, ನಿಜಕ್ಕೂ'

'ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ಪುರುಸೊತ್ತು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿ? ಪರ್ವಾಗ್ಗಿಲ್ಲ ನೀನು...'

'ಲವ್ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಕ್ಕಾ?' ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಭಾರ್ಗವ. ಲವ್ ಎನ್ನುವ ಪದ ಹೇಳುವಾಗ ಹದಿಹರೆಯದ ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದೆ ಬೆಳಕು.

'ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಪ್ಪಗಿರೋ. ನಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮಾತಾಡಿ...' ಗದರಿಸಿದ ಚಿದಾನಂದ, 'ಹೇಳೇ, ಯಾರು ಅವನು?' ಮಗಳ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಭಾಮನ ಗಂಟಲು ಒಣಗುತ್ತಿದೆ. ದನಿ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದೆ.

'ಮಾತಾಡೇ'

'ನನ್ನ ಕ್ಲಾಸ್ಮೇಟ್ ಅಪ್ಪಾ...'

'ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಿದ್ದು ಓದೋಕಲ್ಲ ಅಂತಾಯ್ತು.'

'.....'

'ನಿಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಆಗೋರನ್ನ ನೀನು ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ಹುಡುಕಿದೋರಲ್ಲಿ ನಿಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಆದೋರನ್ನ ಅಂತ. ನೀನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೋರನ್ನಲ್ಲ...'

'ನಂಗ್ ಬೇಕಾದೋರನ್ನ ನಾನು ಹುಡುಕೋಬಾರ್ದಾ ಅಪ್ಪಾ?'

'ನಿಂಗಿನ್ನೂ ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊತೀನಿ. ಜೀವನ ಅಂದ್ರೆ ಏನಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದಿ? ನೋಡಿ, ಕೇಳಿ, ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಆಗಿರೋ ಎಷ್ಟೋ ಮದುವೆಗಳೇ ಮುಂದು ಬೀಳುವವೆ. ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕಂಡು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೋನ ಜೊತೆ ಮದುವೆ ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತಾ?'

'ನಂಗ್ ಗೊತ್ತಿರೋನು ಅಪ್ಪಾ. ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿದೋನು...'

'ಓ, ಹಾಗಿದ್ದೆ ಭಾಳಾನೇ ಮುಂದುವರಿದಿರ್ಬೇಕು...'

'ಛೇ, ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪರ್ಥ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡ ನೀನು.'

ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಚಿದಾನಂದ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ಎದ್ದು ಹೋದ. ಭಾಮನ ಮುಖ ಪೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳುವ ಉತ್ಸಾಹ ಕೂಡಾ ಅಪ್ಪನಿಗಿಲ್ಲ. ಮರುಗಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು, ಕೇಳಿದರೆ ಈ ಅಸಹನೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ತಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ, ಖಂಡಿತಾ.

'ಯಾರೇ ಅಕ್ಕಾ? ಫೋಟೊ ಇದೆಯಾ ನಿನ್ನತ್ತ? ತೋರಿಸ್ತೀಯಾ ನಂಗ್?' ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಭಾರ್ಗವ. ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ ಭಾಮ. ತಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೈ ತೊಳೆಯಲು ಮೇಲೆದ್ದಳು.
